

[Frank Jensen]

Må jeg vende tilbage til SF's ordfører, som igen problematiserer skattereformen. Jeg synes, at vi i den debat skal huske på, hvad SF's eget udspil var. Det var en ny skatteskala, som ville betyde, at de laveste indkomstgrupper med op til 130.000 kr. i årsindkomst efter SF's nye skatteskala ville få en trækprocent på 43,5. Også i regeringens skatteskala har de jo en trækprocent på 43,5; men det, der bekymrer i forhold til SF's skatteskala, er, at vi allerede for en indkomst på over 228.000 kr., dvs. for enhver overlærer, ville have en marginalskat af den sidst tjente krone på 67,3 pct.

Jeg tror faktisk, at mange SF'ere derude godt kan se, at med SF's skatteskala, som jo kun ville give dem i bunden en lettelse på 150 kr. om måneden, er den model, SF har lagt frem, ikke tilfredsstillende i forhold til den ambition, som jeg tror vi i fællesskab har om, at marginalskatten for lønindkomst skal ned, og at den også skal ned for dem, der ligger på mellemindkomstniveau.

De, der bidrager til at få skattebetalingen ned for mellemindkomsterne, er dem, der har det store tagselvbord i fradrag, og det tror jeg faktisk mange af SF's vælgere – måske ikke i dag, men så måske om et halvt år – vil takke den nye regering for at have skabt grundlaget for. Derfor synes jeg, det er brandærgerligt, når SF var med til at fjerne hullerne og var med til indførelse af de grønne afgifter, at de stod af på den sociale profil. For det er den, regeringen har fat i.

(Kort bemærkning).

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Jeg vil godt takke hr. Holger K. Nielsen for svaret og forsøget på, mener jeg, at give et ærligt svar. Jeg kan kende den metode at arbejde på fra tidligere tider. Når venstrefløjen ikke havde svar på et problem, sagde man som regel altid: »Det her er en kompliceret problemstilling«, og så så man meget klog ud, og så gik man videre til næste punkt. Sådan mener jeg ikke rigtig man kan klare den her, navnlig ikke når man pådutter modparten – i dette tilfælde Det Konservative Folkeparti – den opfattelse, at den krig handler om, at der er nogle krigsgale serbere, og at de andre ikke er det.

For Det Konservative Folkeparti er det fuldstændig ligegyldigt, om et hagekors er rødt, sort, gult eller blå. Vi er modstandere af det.

Er det kroatiske totalitære kræfter, så er vi modstandere af dem. Er det serbiske totalitære kræfter, så er vi modstandere af dem. Dér tror jeg faktisk vi har et fællesskab.

Det, jeg tillod mig at efterlyse, var hele det engagement, som netop kræfterne bag hr. Holger K. Niensens parti jo i årevis har vist på gaden i form af offentlige arrangementer, protestoptøjer – protestoptog hedder det også nogle gange. Det er jo noget, som Folkesocialisterne har haft et ganske godt tag på. Vi har set dem på gaden tidligere. Hvor er de nu? Der er efter min opfattelse en larmende tavshed.

Må jeg bede hr. Holger K. Nielsen om at læse Nordahl Grieg. Jeg har tilladt mig lige at trække et lille citat frem her fra »Ung må verden endnu være«, og jeg citerer en af hovedpersonerne, Kira, som siger: »En humanist er et menneske, der føler uvilje ved uret, men som ikke kæmper for det, der er ret«.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det glæder mig da, at hr. Ahlmann-Ohlsen læser Nordahl Grieg. Jeg håber også, han vil læse noget mere af ham og tage ved lære af det.

Hr. Niels Anker Kofoed siger, at Danmark ikke har indflydelse efter det danske nej og efter vores særordning. Jeg ved ikke, hvor hr. Niels Anker Kofoed har det fra. For mig er det ikke det afgørende. For mig er det afgørende, at Danmark efter det danske nej sidste år ikke kan være med i udviklingen henimod et Europas Forenede Stater. Det vil danskerne simpelt hen ikke, og derfor var vores aftale logisk.

Det indebærer, at hvis der er andre EF-lande, der vil den vej, så får man et EF i flere håstigheder eller i flere rum, eller hvad man kalder det. Det bliver konsekvensen af det. Det tror jeg i øvrigt ville være en meget god udvikling. Jeg tror, det er den eneste måde, man kan få det brede europæiske samarbejde til at fungere på i fremtiden.

Så siger hr. Niels Anker Kofoed, at jeg skal bruge tid til at gøre SF mere europæisk. Jamen SF har da altid været europæisk. Sandheden er jo, at det er hr. Niels Anker Kofoed, der altid har haft den meget snævre opfattelse af, hvad europæisk er. For os er det afgørende nu, at vi skal have det brede europæiske samarbejde.

Dér erkender vi, at der ikke er andre muligheder end at bygge det op omkring EF, og at